

KDYŽ

- 1 Když vlaštovky létají nízko, znamená to
 - a) že večer padne mlha
 - b) že brzy začne pršet
 - c) že přijde vlna mrazů
- 2 Když jsou krvavě rudé červánky na obloze, tak přijde
 - a) vlnu veder
 - b) silný mráz
 - c) silný vítr
- 3 Když pěnkava křičí „pít!“, znamená to
 - a) že nastanou sucha
 - b) že bude pršet
 - c) že bude bouřka
- 4 Když se rojí mravenci, můžeme očekávat
 - a) brzké ochlazení
 - b) záplavy - stoletou vodu
 - c) pěkné počasí
- 5 Když se při dešti na kalužích dělají bubliny, znamená to
 - a) že déšť brzy skončí
 - b) příchod lijáku, přivalového deště
 - c) že je nízký tlak hrožící tvorbou vichřice
- 6 Když se „blýská na časy“, tj. jsou vidět záblesky na obzoru, ale není slyšet hřmění, můžeme čekat
 - a) obzvlášť prudkou bouřku
 - b) tlakovou výši a slunečné počasí
 - c) tlakovou níži, deště a přeháňky
- 7 Když jsou cítit kanály, znamená to
 - a) že přijde déšť
 - b) že se zvyšuje koncentrace smogu v ovzduší a nastane inverze
 - c) tropické teploty
- 8 Když je ráno na trávě bohatá rosa, bude
 - a) celý den pršet
 - b) slunečno
 - c) zataženo
- 9 Když se z mraků tvoří „hrady“, tak
 - a) bude kvůli znečištění ovzduší vyšší zátěžový stupeň
 - b) bude bouřka
 - c) se tvoří tornádo
- 10 Když se ve městech a na polích objeví velká a hlučná hejna vran
 - a) bude mírná zima
 - b) brzy přijde tuhá zima
 - c) bude suché léto

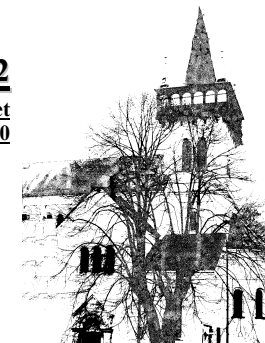
1-b / 2-c / 3-b / 4-c / 5-b / 6-b / 7-a / 8-b / 9-b / 10-b

HŘIVNA

2012 / 03

únor 2012

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 6.2.2012 do 19.2.2012

den	hod.	úmysl
06.02.	pondělí -----	
07.02.	úterý KA 18:00	za Boží ochranu pro Marii Horákovou
08.02.	středa KA 8:00	za Boží požehnání pro Viktora
09.02.	čtvrtek KA 8:00	za zdraví duše i těla pro Ladislava
10.02.	pátek Památka sv. Scholastiky	
	KA 18:00	za zdraví pro Ivanu Jeřábkovou
11.02.	sobota KA 18:00	za † Boženu Novou
12.02.	neděle 6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za † Marii a Jiřího Lukse
	TT 10:00	na úmysl

den	hod.	úmysl
13.02.	pondělí -----	
14.02.	úterý KA 16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
	KA 18:00	za uzdravení Ivany
15.02.	středa KA 8:00	za † sestru Annu a manžela
16.02.	čtvrtek KA 8:00	za † Ferdinanda Králíka
17.02.	pátek KA 18:00	za zdraví a Boží ochranu pro Jaroslava
18.02.	sobota DD 13:30	za farníky
	KA 18:00	za Boží pomoc pro Tomáše
19.02.	neděle 7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za † Annu a Františka Stránských
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	na úmysl

Postní duchovní obnova: 8. - 11. března 2012, vše bude ještě upřesněno

SV. JIŘINA (15:2.)

(Georgia, Giorgia)

Řeholnice, která žila v 6. století

Narodila se v Klermontu. Svůj život zasvětila Bohu jako řeholnice. Venkov považovala za nejvhodnější místo pro chválu Bohu. Každý den prožívala v modlitbě a hodně se postila. O jejím zbožném životě se zmiňuje sv. Řehoř Turský.

Životopisy uvádí, že když zemřela, pohřebního průvodu se účastnily bílé holubice, které se zdržovaly v blízkosti jejího těla. Při obřadech v kostele usedly na jeho střechu a pak ji doprovázely až ke hrobu.

Atributy: bílé holubice

SLABOST BEREME JEN JAKO NEVÝHODU...

Maria - matka Boží - chválí mocného Boha, že shlédl na její nepatrnost a učinil ji veliké věci. Podobně se apoštol Pavel chlubil svou slabostí, aby na něm spočinula Boží moc (srov. 2 Kor 12,9).

My se ale většinou svou slabostí nechlubíme a nepatrnost bereme ve společenském soutěži spíše jako nevýhodu. P. Marie-Eugène napsal: „Často vidíme jako překážku našeho duchovního růstu právě to, co je před Bohem naší největší devizou.“

Z pohledu víry je totiž ohraničenost a slabost pro člověka velikým dobrem, poněvadž ho vyvádí z falešné soběstačnosti. A co víc, přitahuje Boží milosrdenství a Boží moc. Proto nás asi Boží nepřítel ponouká k tomu, abychom se snažili zařídit se tak, abychom nepotřebovali milosrdenství Boží ani lidské, abychom nebyli schopni pokorně svou chudobu a potřebnost přijmout. Maria nás učí vnímat svou nepatrnost.

(zpracováno podle knihy Vojtěcha Kodeta: UČEDNICTVÍ)

KŘÍŽ: BŮH SE ČINÍ ZRANITELNÝM

Miluje-li Bůh člověka, činí se tím zranitelným...

Žádná lidská láska neexistuje bez bolesti. Rovněž Boží láska dosahuje svého dovršení v bolesti. Miluje-li totiž Bůh člověka, činí tím sám sebe zranitelným. Kříž symbolizuje lásku Boha k člověku i Boží utrpení způsobené lidskou uzavřeností.

Pohledem na kříž jsme zasvěcováni do tajemství božské lásky. U kříže tušíme, že ani naše láska k Bohu se neobejde bez bolesti, že ve chvíli, kdy milujeme Boha, zároveň trpíme svou omezeností. Když nás láska otevírá Bohu, bolí to.

Ježíš se ve své lásce dotýkal lidí a objímal je. Věnoval jim svou blízkost a lidé se v ní cítili dobře. Zřejmě z něho vycházelo teplo lásky, které druhým říkalo, že jsou akceptováni a Bohem milováni.

Kříž není ztroskotáním této lásky, ale jejím dovršením. Vypovídá o tom Ježíšovo gesto na kříži. V jeho rozpažených pažích nemusíme vidět jen projev bolestného zápasu, nýbrž i výraz lásky. Sám Ježíš o tomto gestu říká: „A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě“ (Jan 12,32). Ježíš rozpráhne paže, aby nás pozval do své laskavé náruče.

Ježíš se nechává přibít na kříž. Ve své lásce se nechává spoutat. Ukřižovaná láska Boží se za nás vydává.

V řeči na rozloučenou o ní říká: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13). Ježíš miluje své přátele bezpodmínečně. V tom mu nemůže zabránit ani smrt.

Vrchol každé lásky spočívá právě v tom, že miluje druhého až k smrti. Ježíš nás miluje až k smrti, až za smrt. Pravá láska přemáhá smrt. Vytváří vztah, který nemůže být ničím zničen.

(podle knihy Anselma Grüna: Bydlet v domě lásky)

NAŠE MLUVENÍ JE TESTEM PRAVOSTI NAŠEHO MLČENÍ

(Sv. Benedikt)

Sv. Benedikt nevidí mlčení odděleně od mluvení. Naše mluvení je testem pravosti našeho mlčení. Jestliže se naučíme vnitřně mlčet, pak z mlčení nevyjdeme ani mluvením.

Stahuji-li se však do mlčení proto, abych se vyhnul kdejaké výměně názorů, kochám-li se v mlčení a kroužím v něm sám kolem sebe, pak mě každá řeč ruší a já odpovídám jen mrzutě.

Mluvíme-li, pak nemá být rozmetáno vše, co jsme ve svém nitru mlčením nashromáždili, nýbrž i při řeči bychom si měli vnitřní mlčení uchovat.

Nebudeme se svou řečí „producírovat“, nýbrž budeme mluvit, jen když nás k tomu přiměje Duch.

Mluvení má být výrazem naší lásky a dobroty vůči lidem. ... Pak se slovo stane službou lásky vůči tomu, kdo na slovo čeká, aby ho napřímilo a rozveselilo. Znamená to být vnímavý pro přítomnost Boha v druhém. ...V druhém se s námi setkává Kristus. A tak můžeme druhého jen v bázni Boží poznat takového, jaký je. Kdo se naučil mlčet, umí i správně mluvit.

(Z knihy: Anselm Grün O mlčení)

SAMI JSME BEZMOCNÍ

Učedníci jsou sami na moři daleko od břehu a zápasí s vlnami proti větru, vypráví svatý Matouš (14,24). Nedokážou si poradit, chybí jim Ježíš. Evangelium nám často ukazuje, že se nic nedaří, není - li přítomen Pán. V okamžiku, kdy se objevuje, síť se naplní tak, že člun jde téměř ke dnu (Lk 5; Jan 21).

Neboť beze mne nemůžete činit nic, prohlašuje Ježíš (Jan 15,5). Chce tím říct, že nelze vykonat nic podstatného, co by mělo trvalejší charakter. Vnější a povrchní věci zvládáme poměrně snadno: pracujeme, jíme a spíme, aniž potřebujeme nějakou zvláštní pomoc od Boha. Jakmile jde ale o to, kvůli čemu jsme byli stvořeni a co dává všemu smysl a hodnotu, především o lásku, jsme bezmocní.

Bůh je láska. Dokud se neotevřeme tak, aby nás naplnil, vyjdou všechny naše pokusy milovat naprázdno, ale všude tam, kde opravdu existuje láska, je i On. Čím jsme přístupnější, tím patrnější je na nás jeho láska. Chceme-li životem v lásce, zbývá nám jediná cesta: stále více důvěřovat Bohu a přijímat ho, stále více mu dovolovat, aby „zůstával s námi“.

(podle W. Stinissenap)